

lige i at paatvinge en Ejer et saadant Fremleje, hvorfor man i Lovens § 19 har indsat Kravet om Enstemmighed som en Sikkerhedsventil. En saadan Ventil vilde imidlertid ikke være meget værd, hvis det — hvad der ifølge Nævnets hele, væsentlig af faglige Hensyn bestemte Sammensætning, ej heller kan antages for Meningen — skulde være paatænkt, at hele Nævnet, saasnt der blot fra en Lejers Side fremkom Begæring om Tilladelse til Fremleje, og der saaledes var Mulighed for at skaffe yderligere Boligrum, da straks en bloc skulde give sig til at sanktionere Begæringen uden nærmere at undersøge de Betæneligheder, som maatte blive fremsat fra Ejerens Side og det endog med den Tanke, at Tilladelsen skulde gives, uden at der blev givet Ejeren noget som helst Vederlag derfor: At bedømme saadanne Betæneligheders Betydning er ifølge Sagens Natur ofte ret vanskeligt for Nævnet, og der maa under Hensyn dertil udvises stor Forsigtighed i Retning af ikke at gaa Ejerens Ret for nær paa dette vigtige Punkt. — — — — —

At jeg, naar jeg har paa Fornemmelsen, at Nævnsflertallet har været utilbøje- ligt til at give Ejeren noget som helst Vederlag for Fremlejen, og jeg ansaa saadant Vederlag som selvfølgeligt, ikke har kunnet gøre andet end at tilkendegive, at jeg vilde modsætte mig Tilladelsen, hvis der ikke blev tilkendt et saadant Vederlag, fore- kommer mig saa selvfølgeligt, at jeg forbavses over, at dette bebrejdes mig.

Ligesaa mærkeligt forekommer det mig, at det skal forekastes mig, at jeg i Tilfælde, hvor det drejer sig om, hvorvidt Nævnet skal sanktionere Fremleje, paa Basis af Lovens Ord gør Brug af den mig ogsaa i saadanne Tilfælde tilkommende Ret, uanset om det drejer sig om Tilfælde, hvor Fremleje tidligere har været udøvet, og at jeg derved skulde handle imod Lovens Ord og Mening, fordi jeg mener, at alle Tilfælde af Tvang til Fremleje falder ind under § 19.

Idet jeg sammenfatter Resultatet af mine Betragtninger angaaende Lovens § 19 i Forholdet meller Ejer og Lejer, vil jeg saaledes ikke kunne tiltræde de Kon- klusioner om Ændringer i denne Paragraf, som Flertallet fremsætter.

B. Hvad dernæst angaar Huslejelovens Betydning for Forholdet mellem Lejer og Fremlejetager, er jeg derimod saa heldig at være enig med Flertallet i, at, hvis man overhovedet skal have Huslejeloven forlænget, har Erfaringen stadfæstet, at der her i Modsætning til, hvad der gælder imellem Ejer og Lejer, er et Felt, hvor Krigs- situationen ofte er bleven udnyttet paa ublu Maade af Lejerne, og hvor der derfor kan tiltrænges Regulering.

I Almindelighed kan det derhos siges, at der, selv bortset fra saadanne ublu Tilfælde, jevnlig ikke er noget Forhold mellem den Maksimumsleje, som de alminde- lige Nævn tillader Ejerne at tage, og de Fremlejebeløb, som Lejerne faar Lov at tage, men en væsentlig Grund dertil turde være, at de førstnævnte Beløb holdes for langt under, hvad det økonomiske Samfunds Prisforhold naturligt maa medføre i et frit Samfund.

C. Skønt jeg i og for sig ikke har noget principielt at bemærke imod Flertallets Forslag under Nr. 2, kan jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det i Kraft af Nævnets suveræne Myndighed er et yderligere Skridt henimod at umyndiggøre Lejerne paa samme Maade, som man allerede nu paa dette Punkt delvis har umyndiggjort Ejerne. Det er nemlig klart, at naar en Lejer ønsker gennem Op- sigelse at faa et Værelse til Disposition til et bestemt Tidspunkt, for at benytte det i et bestemt Øjemed, kan det være noget helt andet og faktisk modvirke dette Øjemed, naar Nævnet kun vil stille det til Disposition paa et helt andet Tidspunkt.

Med Hensyn til Forslag 3 maa jeg hævde som absolut rimeligt, at Fremleje- rens Ret i det der nævnte Tilfælde bør ophøre eller kunne bringes til Ophør sammen med Ejerens Ret; ellers bliver Ejeren ugunstigere stillet, end Lejeren i lignende Til- fælde er stillet.

Mod Flertallets Forslag under 4 maa jeg derimod nedlægge den kraftigste Protest, som indeholdende et nyt utaaleligt Indgreb i Ejendomsraadigheden, der aldeles ikke kan retfærdiggøres ved Ønsket om paa rimelig Maade at afhjælpe Bolig- nøden, idet der ved saadan Bytning af Lejligheder jo ikke skaffes flere Rum dispon- ible, men kun sker en økonomisk Omfordeling af Borgernes Formue- og Indtægts- forhold. Forslaget medfører blot en yderligere Umyndiggørelse af Grundejerne og angriber deres Ejendomsraaden paa et af de mest centrale Punkter. I Kraft af de gamle Samfundsnormer maa man formentlig protestere imod en sliq Frihedskrænkelse,